

Художня література

Андреева К. Белорусский Донбасс /Катерина Андреева, Игорь Ильяш.-Х.: Фолио, 2020.-507с.:ил. - (Военные дневники)

Со времен войны в Афганистане белорусы не принимали массового участия в боевых действиях. На Донбассе они оказались третьей по численности национальной группой. Почему это стало возможным? Как Беларусь повлияла на конфликт на востоке Украины — и наоборот? Какова роль белорусских спецслужб и лично Лукашенко в этой войне? Ответы на эти и другие вопросы дает уникальное журналистское исследование, в котором авторы предлагают читателю услышать белорусов, оказавшихся по разные стороны фронта.

Брест М. Пехота- 2. Збройники / Мартин Брест.- К.: ДИПА, 2020.- 376с.

Эта книга появилась на свет благодаря ошеломляющему успеху первой части и настоятельным просьбам читателей. Книга написана от первого лица, ее автор - непосредственный участник описанных событий, уроженец Донецкой области, бывший сержант 41-го отдельного мотопехотного батальона Вооруженных Сил Украины, боец с позывным "Мартин Брест". Как и в первой части, читатель станет свидетелем того, как служат, воюют, живут военные "зоны АТО/ООС". Автор рассказывает честно, зло, иронично, смешно и откровенно: об атаках и обороне, о технике и военном быте, и всегда - о людях, хороших и разных, воюющих за свою страну.

Точный, ясный и образный язык Мартина Бреста прекрасно передает атмосферу на фронтовых позициях, не оставляя никого равнодушным.

Брест М. Пехота- 3. Терриконы / Мартин Брест.- К.: ДИПА, 2020.- 126с.

Он пишет легко и как будто просто. «Как будто» — потому что писать просто всегда очень сложно. Одной из главных особенностей его текстов является умение вызвать чувство сопереживания у читателя. Они затягивают, погружают, помогают влезть в шкуру автора и прочувствовать и его злость, и радость, и страх, и боль, и бесшабашность, и любовь, ну и самое главное — ощущение боя. Но никакая военная проза не может жить без юмора, и автор очень удачно передает широко распространенные на передовой шутки и взаимные приколы в многочисленных диалогах героев его книги.

Вовк И. Изоляция. Тайные тюрьмы Донбасса в рассказах спасенных от пыток и смерти / Ирина Вовк, Дарья Бура; пер. с укр. Ю. Белочкиной.- Х.: Фолио, 2020.- 348с. : ил.- (Хроника).

Воспоминания тех, кто прошел ад и выжил: пленников донецких и луганских подвалов, печально известной «Изоляция» и донбасских колоний. Это рассказы тех, кого удалось обменять 29 декабря 2019, тех, кто радовался ощущению украинской земли на КПВВ «Майорск». Несмотря на споры относительно самого обмена: неоднозначность тех, кто вернулся в Украину и боль за освобождение «беркутовцев», домой вернулись и те, кто жертвовал жизнью, семьей, спокойствием и здоровьем ради родной украинской земли. О жизни «до» и «после», о жизни Донбасса во время войны, о зверствах и преступлениях боевиков, об ужасах и пытках в плену рассказывают в этой книге украинские военные,

журналисты, блогеры, помощники военных, медики и местные жители.

Вовк І. На щиті. Спогади родин загиблих воїнів. Іловайськ / Ірина Вовк.- Х.: Фоліо, 2020.- 475с. : іл.- (Хроніка).

Перша частина тритомника «На щиті» відтворює в оповідях становлення українського війська в умовах ворожого вторгнення й сепаратистського руху. Імена перших загиблих під «Градами», у літаку чи у гелікоптері, «на броні» чи «на розтяжках», на кургані Савур-могила, в Луганському аеропорту чи в підступному «зеленому коридорі» Іловайська вже належать новітній історії.

Спогади про загиблих українських вояків, що захищали нашу землю в перші дні, тижні, місяці й роки російсько-української війни, зібрані й художньо адаптовані, — це потреба людської пам'яті, пам'яті серця про незабутніх. Це непроминальний біль живих, їхня туга за втраченим, а також нагадування людям цивільним, хто заплатив найдорожчу ціну за їхній спокій і добробут. У виданні використані фотоматеріали з родинних архівів.

Вовк І. На щиті. Спогади родин загиблих воїнів. Донецький аеропорт / Ірина Вовк.- Х.: Фоліо, 2020.-572с. : іл.- (Хроніка).

Друга книга тритомника — про загиблих у «котлі» Цвітних Пісків (цей епізод війни чомусь лишився непоміченим), про розстріляну Луганщину під містом промовистого імені — Щастя, про донецький форпост — ДАП, що у свідомості громадян постає «символом», за який полягли герої-кіборги, полонені й розстріляні після тортур.

Спогади про загиблих українських вояків, що захищали нашу землю в перші дні, тижні, місяці й роки російсько-української війни, зібрані й художньо адаптовані, — це потреба людської пам'яті, пам'яті серця про незабутніх. Це непроминальний біль живих, їхня туга за втраченим, а також нагадування людям цивільним, хто заплатив найдорожчу ціну за їхній спокій і добробут.

У виданні використані фотоматеріали з родинних архівів.

Вовк І. На щиті. Спогади родин загиблих воїнів. Дебальцеве / Ірина Вовк.- Х.: Фоліо, 2020.- 604с. : іл.- (Хроніка).

Третя книга тритомника — оповіді про оборонців Дебальцевого, загиблих спекотного літа 2014-го і у найтяжчі зимові місяці 2015-го; про непохитних вояків Світлодарської дуги, про героїв Авдіївки, Зайцевого й Мар'їнки, що пролили свою кров на точках «нуль». Вояки оживають у спогадах матерів і батьків, братів і сестер, дружин і дітей, щоб ми не змарнували історичного шансу незалежності.

Спогади про загиблих українських вояків, що захищали нашу землю в перші дні, тижні, місяці й роки російсько-української війни, зібрані й художньо адаптовані, — це потреба людської пам'яті, пам'яті серця про незабутніх. Це непроминальний біль живих, їхня туга за втраченим,

а також нагадування людям цивільним, хто заплатив найдорожчу ціну за їхній спокій і добробут.

У виданні використані фотоматеріали з родинних архівів.

Зіненко Р. Війна, якої не було. Хроніка Іловайської трагедії.- ч. 1. 7-24 серпня 2014 року / Роман Зіненко.- 2-ге вид. перероб. та доповн.- Харків : Фоліо, 2020.- 475с. : іл. – (Хроніка).

Роман Зіненко (нар. 1974 р.), колишній морський піхотинець, доброволець батальйону «Дніпро-1», був серед тих, хто в серпні 2014-го опинився в пеклі Іловайська. Він не тільки вижив, але й написав одну з перших книжок про війну на Сході України — «Іловайський щоденник», чесну і відверту розповідь очевидця, де нічого не вигадує, а намагається бути максимально точним у своїх спогадах. Метою написання «Хроніки Іловайської трагедії» було прагнення автора зберегти і оприлюднити правдиву картину Іловайської операції в тому вигляді, в якому вона залишилися в пам'яті її учасників. До цього

унікального видання увійшли свідчення понад півтори сотні бійців і офіцерів, від добровольців до вищого керівництва Сектора «Б», було згадано імена, прізвища та позивні близько семисот бійців добробатів і підрозділів ЗСУ. Окрім того, Романові Зіненку довелося переглянути, перевірити й хронологічно розібрати сотні публікацій, відео- і фотоматеріалів, що стосуються боїв під Іловайськом. Результати окремих журналістських досліджень, а також звіт Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України також вміщені на сторінках цієї книжки. Переважна більшість зібраних фактів оприлюднена вперше. Перша

частина видання висвітлює хронологію подій, що відбувалися 7–24 серпня 2014 року, коли бої точилися як в Іловайську, так і навколо нього. Друга частина видання висвітлює період з 25-го по 31 серпня 2014 року – від Дня Незалежності до відходу українських військових з Іловайська. «Хроніка Іловайської трагедії» мала широкий відгук у читачів, насамперед у тих, хто виходив кривавим «зеленим коридором». Свідoctва багатьох з них увійшли до другого, переробленого та доповненого, видання книги, що ставить іще більше питань, на які поки що немає відповіді й які намагаються замовчувати.

Михайлишин І. Танець смерті. Щоденник добровольця батальйону «Донбас» /Ігор Михайлишин.- Х.: Фоліо, 2020.- 315с. : іл.- («Військові щоденники»).

Ігор Михайлишин — доброволець, піаніст, юрист. Музикант-аматор, грав на Майдані у грудні 2013 року. До лав добровольчого батальйону «Донбас» НГУ потрапив у червні 2014 року. Взяв позивний «Піаніст». У серпні 2014 року опинився в гущі Іловайського котла у протистоянні зі збройними силами РФ. Після вимушеної капітуляції провів 119 днів у полоні. Згодом повернувся на фронт у складі батальйону «Донбас-Україна» ЗСУ. Після закінчення військового контракту здобуває професійну музичну освіту в Київському інституті музики імені Р. Глієра. «Танець смерті» — музичний твір Ф. Ліста, який для Ігоря символізує війну, боротьбу добра і зла, якій немає кінця. У цій конфронтації доля однієї людини є настільки мізерною, що її просто не помічаєш. Але якщо придивитись, побачиш віддзеркалення глобальної баталії у внутрішньому світі людини. Єдине, що врятує від загибелі, — постійний рух. Рух є умовою життя. Умовою розвитку. Умовою перемоги.

Родін І. Батальйон «Донбас». Записки добровольця / Ігор Родін; пер. з рос. В. Верховеня. – Харків : Фоліо, 2020.- 188с. : іл.- (Серія «Військові щоденники»).

Ігор Родін — військовий історик і публіцист із Києва. Вивчав період Першої світової та Громадянської воєн, захоплювався російськими полководцями, ідеями Білого руху. Але 2014 року, у віці 53-х років, пішов захищати Україну від «русского мира». На фронт ішов добровольцем у складі батальйону «Донбас». При виході з Іловайська потрапив у полон до російських військових. Був звільнений під час обміну полоненими. До війни на Донбасі Ігор Родін написав дві книги і сорок вісім статей з російської військової історії. Тепер пише історію своєї країни. Першим результатом є ця книга.

Чернієнко В.В. Щоденник військового лікаря /Віктор Чернієнко. - .- Х.: Фоліо, 2019.- 188с.:іл.- (Воєнні щоденники)

Віктор Чернієнко народився 1987 року на Вінниччині у родині вчителів. Після університету М. І. Пирогова, здобувши спеціальність лікаря, за власним бажанням подався до лав Збройних сил України й вступив до Української військово-медичної академії Києва за фахом «хірургія». По закінченні навчання за покликом серця у 2014 році пішов на війну на сході України, щоб боронити свою країну від агресора. Волею долі опинився у пеклі страшних боїв під Іловайськом. Нині працює лікарем-онкохірургом у Києві. У видавництві «Фоліо» 2018 року вийшла друком книга В. Чернієнка «Боже, бережи Україну!».

«Щоденник військового лікаря» — книга автобіографічна, це записки молодого хірурга про війну, а точніше — про страшні події Іловайського котла 2014 року, який став найбільшою трагедією української армії в ході війни на Донбасі.

Це книга про простих українських хлопців, які опинилися на війні, про їхню мужність, неймовірний героїзм та людяність при захисті своєї Батьківщини. Присвячується усім тим, хто захищав і нині захищає Україну...

Шевченко А. Слов'янськ. Початок війни / Артем Шевченко.- Х.: Фоліо, 2019.- 431с.:іл.- (Хроніка)

Свідoctва, викриття та сповіді... «Слов'янськ. Початок війни» — це документальне дослідження та хронікальний літопис найважливіших епізодів битви за місто Слов'янськ Донецької області, захоплення якого загоном бойовиків Гірка-«Стрелкова» 12 квітня 2014 року стало початком гібридної збройної військової агресії РФ на українському Донбасі. Кожен розділ книжки має символічну назву зі словом «перший», яка відбиває суть того, що відбувалося навесні 2014 року: «Перша кров», «Перша зрада», «Перша страта», «Перший бій», «Перша перемога»... У книжці використано архівні фото й записи інтерв'ю з ключовими військово-політичними керівниками України, які ухвалювали головні рішення в ті буремні часи. Також у кожному з епізодів з'являються спогади героїв, що безпосередньо брали участь у тих драматичних, героїчних і трагічних подіях.

Шила А. Жінка війни / Анна Шила.- 3-тє вид., допов.- Х.: Фоліо, 2019.- 401с.:іл.

Книга «Жінка війни» — перше в історії України видання, де збройне протистояння на теренах нашої країни розглядається через історії жінок. Оповідання написано на основі інтерв'ю з 25 жінками — парамедиками, волонтерами, журналістами, військовослужбовцями, які вирушили на Схід боронити свою Вітчизну. Авторка розповідає про вистраждані долі героїнь, але водночас кожна з них — це символічний образ, у якому втілено життя й емоції багатьох жінок-воїнів. Їхніми вустами говорить Україна. Це голос, який варто почути і до якого варто дослухатися.

82 Художня література

Панасенко Т. Лесі Українка /Тетяна Панасенко- Х.: Фоліо, 2019.- 123с. : іл.- (Знамениті українці)